

prima instanță: M. Muruianu
instanța de apel: L. Popova, A. Panov, M. Moraru
instanța de recurs: V. Doagă, Sv. Moldovan, G. Stratulat

dosarul nr. 2rh-84/18

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii –Galina Stratulat, Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de Ion Chirco împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2015,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de firma comercială de producție „Pegas” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Imobilmobil”, Ion Chirco și societății pe acțiuni „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2013, firma comercială de producție „Pegas” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată FCP „Pegas” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Imobilmobil” (denumirea prescurtată SRL „Imobilmobil”) și lui Ion Chirco cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 62 355 de lei.

În motivarea acțiunii a menționat că la 24 octombrie 2012, angajatul FCP „Pegas” SRL, Stanislav Doroș, conducând automobilul de modelXXXXXX, a fost implicat într-un accident rutier. Vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Ion Chirco, șoferul mijlocului de transport XXXXXce se afla în posesia SRL „Imobilmobil”, fapt indicat în certificatul de înmatriculare a autoturismului, eliberat la 19 iunie 2012.

Reclamanta denotă că, în urma accidentatului rutier, au fost întocmite procese-verbale de constatare a pagubelor și s-au calculat cheltuielile materiale necesare pentru reparația automobilului avariat de modelXXXXXX. Astfel, conform acestora, prejudiciul material cauzat în rezultatul producerii accidentului rutier constituie suma de 62 355 de lei.

Susține că, la 07 decembrie 2012 a depus reclamație în adresa lui Ion Chirco și SRL „Imobilmobil”, prin care a solicitat achitarea sumei de 62 355 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material, însă aceasta nu s-a soldat cu succes.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, FCP „Pegas” SRL solicită constatarea nulității pct. 6.3 al contractului de locațiune din 22 octombrie 2012, încheiat între SRL „Imobilmobil” și Ion Chirco; încasarea în mod solidar de la Ion

Chirco și SRL „Imobilmobil” în beneficiul său suma de 62 355 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier și dobânda de întârziere calculată la data pronunțării hotărârii judecătorești.

Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău, prin încheierea din 29 aprilie 2013, a atras în proces, în calitate de copârât, SA „Moldasig”

Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău, prin hotărârea din 05 decembrie 2013 (vol. II, f.d. 47, 54-57), a admis acțiunea.

A încasat în mod solidar de la Ion Chirco și SRL „Imobilmobil” în beneficiul FCP „Pegas” SRL suma de 62 355 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma accidentului rutier; suma de 7 671,38 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 2 101,65 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare sub forma taxei de stat.

A declarat nul pct. 6.3 al contractului de locațiune încheiat la 22 octombrie 2012 între Ion Chirco și SRL „Imobilmobil”.

În consolidarea soluției sale, prima instanță a reținut că pretenția reclamantei vizavi de repararea prejudiciului material este justificată în temeiul condițiilor generale cu privire la răspunderea delictuală.

Subsecvent, instanța inferioară a constatat că, pct. 6.3 al contractului de locațiune încheiat la 22 octombrie 2012, contravine articolelor (4) și (8) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 12 noiembrie 2014 (vol. II, f.d. 150, 151-156), a respins apelul declarat de Ion Chirco.

A admis apelul declarat de SRL „Imobilmobil” și a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, din 05 decembrie 2013.

A pronunțat o nouă hotărâre, prin care a încasat de la Ion Chirco în beneficiul FCP „Pegas” SRL prejudiciul material în sumă de 59 277 de lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2 201 lei.

A respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată, în partea declarării nulității pct.6.3 al contractului de locațiune din 22 octombrie 2012, încheiat între Ion Chirco și SRL „Imobilmobil”, și în partea încasării dobânzii de întârziere.

A încasat de la Ion Chirco în beneficiul SRL „Imobilmobil” taxa de stat în sumă de 1 750 de lei pentru examinarea apelului și cheltuielile legate de asistența juridică acordată de avocatul Maxim Lebedinschi în sumă de 1 000 de lei.

A admis cererea SRL „Imobilmobil” și a ridicat sechestrul pe conturile bancare, bunurile mobile și imobile ale lui Ion Chirco și SRL „Imobilmobil”, aplicat prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 iulie 2013.

Întru fortificarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, în speță, sarcina de a repara prejudiciul material rezultat din accidentul rutier îi revine exclusiv posesorului mijlocului de transport care a fost declarat vinovat de producerea accidentului.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, FCP „Pegas” SRL nu este parte la contractul de locațiune din 22 octombrie 2012. Prin urmare, nu poate invoca nulitatea actului juridic.

Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 18 iunie 2015 (vol. II, f.d. 220-225), a considerat inadmisibile recursurile declarate de FCP „Pegas” SRL, Ion Chirco și reprezentantul acestuia, avocatul Viorelia Cechir, precum și de

reprezentantul SRL „Imobilmobil”, avocatul Maxim Lebedinski.

La 27 noiembrie 2017, Ion Chirco a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2015, prin care solicită admiterea revizuirii, casarea integrală a încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2015 și judecarea în fond a recursului (vol. III, f.d. 1-3).

În motivarea cererii de revizuire invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă. În acest sens relevă că, temei de declarare a revizuirii este constatarea încălcării drepturilor sale de consumator din partea SRL „Imobilmobil” la încheierea contractului de locațiune a automobilului de model XXXXX

La caz, revizuentul evocă faptul că, la 31 octombrie 2017, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a constatat că SRL „Imobilmobil” a încălcat drepturile de consumator ale lui Ion Chirco, manifestate prin afectarea intereselor economice ale acestuia. Astfel, s-a remarcat că prestatorul SRL „Imobilmobil” este răspunzător față de Ion Chirco pentru neconformitatea rezultată dintr-o acțiune sau omisiune a acestuia, mai exact prin prisma faptului că polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă internă XXXXX este destinată doar pentru asigurat. Totodată, Ion Chirco nu a fost informat despre necesitatea perfectării altei asigurări, întrucât acesta a recepționat polița de asigurare odată cu automobilul.

Așadar, opinează că la momentul încheierii contractului de locațiune nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască despre această neconformitate.

Subsecvent, revizuentul precizează că, instanța de apel a reținut ca temei de încasare din contul său a prejudiciului cauzat în urma accidentului, anume lipsa poliței de asigurare obligatorie auto pe numele lui Ion Chirco.

Prin urmare, decelează că constatările Agenției pentru Protecția Consumatorilor, conținute în scrisoarea din 31 octombrie 2017, constituie circumstanțe noi.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de revizuire este inadmisibilă, din motivele relevate infra.

Ab initio, instanța de revizuire menționează că, legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv la art. 449 din Codul de procedură civilă temeiurile pentru declararea cererii de revizuire.

Așa, în conformitate cu art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul relevă că, circumstanțele nou-descoperite, sunt totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost și nici nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Instanța de revizuire învederează că, pentru invocarea acestui temei de revizuire este necesar ca circumstanța nouă să îndeplinească două condiții esențiale și

cumulative: 1) să existe anterior pronunțării hotărârii; și 2) să-i devină cunoscută revizuentului ulterior pronunțării hotărârii.

Analizând cererea de revizuire, instanța de revizuire constată că întru susținerea circumstanțelor descrise în cererea de revizuire, Ion Chirco a prezentat scrisoarea Agenției pentru Protecția Consumatorilor, cu numărul de ieșire 27/05-3709 din 31 octombrie 2017 (vol. III, f.d. 5 recto-verso). În viziunea revizuentului, înscrisul prezentat confirmă fapte și circumstanțe noi și care nu-i puteau fi cunoscute la momentul examinării cauzei.

La caz, Colegiul ajunge la concluzia că Ion Chirco nu a adus în fața instanței argumente elocvente în susținerea cererii de revizuire. Or, circumstanțele nou-descoperite de către revizuent, și invocate ca temei de revizuire, au apărut posterior emiterii hotărârii judecătorești în speță.

Succesiv, nu poate fi acceptată nici alegația revizuentului precum că nu a fost informat despre necesitatea perfectării altei asigurări. La capitolul dat Colegiul vădește că, regulile de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule sunt stipulate de Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006. Astfel, prin prisma principiului *nemo censetur ignorare legem* conform căruia nimeni nu poate fi considerat că nu cunoaște legea, se prezumă că Ion Chirco cunoștea despre obligația sa pozitivă de a dispune de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Corelând ipotezele relevate, instanța de revizuire ajunge la concluzia că circumstanțele invocate de revizuent ca fiind nou-descoperite, și aduse în susținerea cererii de revizuire, nu corespund unei condiții obligatorii pentru a putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume nu au existat anterior pronunțării hotărârii.

La fel, Colegiul subliniază că procedura de retractare a hotărârilor judecătorești irevocabile nu reprezintă o cale de atac propriu-zisă și nu are drept scop verificarea legalității și temeiniciei actelor judecătorești, ci reprezintă o procedură distinctă de reexaminare a pricinii de către instanța care a emis-o, în virtutea unor circumstanțe noi descoperite.

În condițiile speței este relevantă și jurisprudența CtEDO, în care Înalta Curte a reiterat că, dreptul la o instanță, garantat de art. 6 § 1 din Convenție presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare a cauzei. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară prin circumstanțele unui caracter esențial și imperios (*Josan v. Moldova*, nr. 37431/02, § 25; *Brumărescu v. România*, nr.28342/95, §61; *Ryabykh v. Rusia*, nr.52854/99, §52).

Din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea

de revizuire depusă de Ion Chirco împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2015, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Chirco împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2015, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de firma comercială de producție „Pegas” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Imobilmobil”, Ion Chirco și societății pe acțiuni „Moldasig” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva